Toespraak Congres 6 oktober 2007 Lilianne Ploumen - gesproken woord geldt-

Partijgenoten, beste mensen,

Dank voor uw steun en bovenal voor uw vertrouwen. Ik koester dat en zal het niet beschamen.

Dank aan mijn campagneteam, Sjoera Dikkers, Nina Tellegen, Samia El Affari, Gert Jan Timmermans, Rolf Olsen en Roelof van Laar.

En een woord van dank aan de andere kandidaatvoorzitters. Het was een goede campagnel

Dank ook aan het Interim bestuur onder leiding van Ruud Koole.

En natuurlijk heel veel dank aan mijn gezin: de afgelopen maanden was ik die vrouw die op zondag het vlees kwam snijden... ik weet me gesteund door jullie!

Beste mensen.

Laatst las ik in een krant dat Ploumen als voorzitter de rust in de PvdA terug gaat brengen.

Laat u niks wijs maken. Dat ga ik helemaal niet doen. Rust is namelijk de dood in de pot voor een politieke partij. Wij sociaal democraten strijden tegen onrecht, tegen armoede, tegen beknotting van vrijheid. We willen een betere wereld voor iedereen dichterbij brengen. We staan voor gelijke kansen, voor emancipatie, voor internationale solidariteit. En dat kan niet vanuit rust... dat moet vanuit beweging! En die beweging gaat naar links!

Als ik geen rust ga brengen, wat breng ik dan wel?

Een paar punten:

Ten eerste:

Minder toespraak, meer inspraak - dat heb ik u beloofd. En dat ga ik dus ook doen. De partij moet weer meer van de leden worden.

Met het nieuwe partijbestuur gaan we de opdrachten van de commissie Vreeman uitvoeren. Daar kunt u ons over twee jaar op afrekenen.

Voor mij is de kern daarvan:

- de organisatie van de partij is dienstbaar aan u, de leden
- wat in Parkstad werkt, werkt in Leeuwarden wellicht niet. Dus: geen confectiewerk onder het mom van 'one size fits all'. U verdient maatwerk!
- niet centraal regelen wat beter decentraal bedacht en uitgevoerd kan worden
- onderzoek naar de mogelijkheden van ledenstemrecht op het congres en andere vormen van directere invloed van de leden
- we gaan permanent campagne voeren; zo worden we weer zichtbaar in de buurten. We halen de contacten met de vakbeweging, bewonersorganisaties, het midden -en kleinbedrijf en andere groepen weer stevig aan.

Ten tweede:

Ik ga de politieke leiding dicht op de huid zitten. Ook dat heb ik u beloofd. Geen confrontatie om de confrontatie, maar discussie ter wille van scherpere politieke standpunten en ter wille van een maximale uitvoering van ons verkiezingsprogramma. Ik spreek dan niet namens mezelf, maar namens u.

En nu ik toch hier sta neem ik daar vast een voorschot op. Ja, inderdaad, bedoeld voor jou. Wouter!

In alle ernst: de afgelopen weken tijdens de campagne hoorde ik vaak van dat Wouter Bos teveel minister voor iedereen is en te onze weinig partijleider.

Wouter, ik ga je vragen die rol weer steviger op je te nemen. De partij heeft jou nodig. Jij moet de PvdA inbreng in deze regering zichtbaarder maken. Het regeerakkoord draagt een stevig sociaal democratisch stempel, dat willen we de komende jaren blijven herkennen.

En dan ook een boodschap voor onze fractie in de Tweede Kamer: we willen jullie zien in het land. We willen met jullie praten over onze ervaringen, onze inzichten.

We willen jullie afwegingen kennen. We willen ons blijven herkennen in jullie standpunten.

Op de huid zitten betekent overigens ook zeggen wat goed gaat. Ik hoor van veel mensen dat ze tevreden zijn over de resultaten die onze lokale bestuurders, van Eindhoven, Assen, Enschede tot Maastricht bereiken. Dat wil ik ook gezegd hebben.

En dan mijn laatste punt:

Respect hoef je niet te verdienen. Dat krijg je.

Dat betekent voor mij dat we fatsoenlijk met elkaar omgaan. Dat we eikaars bijdrage waarderen. Dat jongeren natuurlijk te rade gaan bij ouderen - en andersom. Dat we leren van eikaars ervaringen. Dat we elkaar bedanken voor het gedane werk.

Het betekent ook dat ik vind dat we kritisch op elkaar moeten blijven. Elkaar scherp moeten houden en elkaar de ongezouten waarheid moeten kunnen zeggen.

En het betekent natuurlijk ook dat geen enkel onderwerp taboe is. De suggestie dat er onderwerpen taboe zijn in onze partij, getuigt van onderschatting en disrespect voor de kracht van onze beweging, voor de vrijheden die we bevochten en verkregen hebben.

U vindt mij op uw pad als u zich hier niet aan houdt.

Ik sluit af.

U moet de komende jaren veel van mij vragen. Ik moet en zal tot het uiterste gaan om mijn beloften aan u waar te maken. En dat ga ik ook van u vragen: blijf in beweging, houdt elkaar scherp, organiseer tegenmacht, sta pal voor onze idealen!

Dank u wel.